DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 22sten JUNY 1844. No. 25.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1844.

IN opvolging van het voorgeschrevene by de laatste alinea van art. 25 der Publicatie van den 1 February d. j. No. 2, wordt door den ondergeteekende, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, bekend gemaakt, dat by Zyn HoogEd. Gestr. dispositie van heden No. 245, de vaartuigen, welke de stad Sto. Domingo hebben aangedaan, of welke direct van daar, na dezen dag, alhier binnen komen, niet meer onderworpen zyn verklaard aan het houden van quarantaine.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1844.

ALZOO de persoon van *LODEWYK FREDERIK SCHOLTEN*, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slaven ANNA HELENA (alias) SEFERINA, oud 25 jaren, dochter van MARIA, en EUGENIO, oud 2½ jaren, zoon van FERMINA MARIA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1844.

ALZOO de persoon van *MARTHEN EVERTSZ*, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin MARIA MATHILDA, oud 9 jaren, dochter van CATHARINA (alias) SEBEL, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen voor de belasting op Grondeigendommen, Hypotheken en slaven over dit loopend jaar, niet bezorgd kunnen worden, om reden dat die belastingschuldigen niet uit te vinden zyn, worden dezelve of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen ten kantore van den ondergeteekende, met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplaking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekeningen te hebben ontvangen, by de invordering van het verschuldigde, niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 10 Juny 1844.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

OPROEPING.

DEGENEN, welke iets te vorderen hebben van zekere *LEONORA FRANCISCA BRITTO*, alhier gewoond en vermoedelyk buitenlands overleden, worden by deze opgeroepen om hunne pretentien deswege, uiterlyk op den 31 July aanstaande ter Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes eilands inteleveren, terwyl zy die aan voornoemde *L. F. BRITTO* mogten schuldig zyn, worden verzocht om het verschuldigde ter gemelde kamer te komen voldoen.

Curaçao den 6 Juny 1844.
De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

☞ DE debiteuren aan den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer *W. H. GORSIRA* worden by deze ernstiglyk herinnerd aan de in der tyd rond gezondene circulaire aanschryving tot de voldoening, uiterlyk tegen ultimo dezer maand, der Hypothecaire en Obligatoire schulden met de Interessen; zullende de belanghebbenden in voorzeiden boedel zich in de onaangename verpligting bevinden, daar de boedel moet worden afgesloten, tegen de nalatigen na ultimo dezer regtsmiddelen te bezigen.

Curaçao den 5 Juny 1844.
Uit naam der belanghebbenden,
C. GORSIRA.

Curaçao den 14 Juny 1844.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om aan niemand hoe ook genaamd, op zynen naam eenig crediet te verleenen of iets aftegeven, dan op een door hem onderteekend bewys.

C. H. JONCKHEER.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende, in kwaliteit als gemagtigde van de Erfgenamen van wyle Mejufvrouw REGINA JESURUN, zal op den 27 dezer, des morgens te 10 ure, ter Weeskamer alhier, by publieke opveiling doen verkoopen:

EEN HUIS, staande en gelegen in de Willemstad, benoorden de Kuiperstraat, in de 4de Wyk.

Curaçao den 14 Juny 1844.
W. P. CHAPMAN qq.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Executeuren in den boedel, van wyle Mejufvrouw *POULINA NEYRA*, Weduwe *THOMAS LEON*, zullen op den 27 dezer en volgende dagen, des morgens te 10 ure, by publieke opveiling doen verkoopen, in het ondergedeelte van het Weeskamers gebouw, de Effecten, enz. aankomende den opgemelden boedel, bestaande in:

EEN HUIS, staande en gelegen aan de Overzyde dezer haven, op Cartagena, in de 5de Wyk No. 377.

EEN VERTREK of *WONING*, gedeelte van een gebouw, staande en gelegen aan de Overzyde, in een gang, bewesten het huis van den Heer WILLEM BAZARNE.

EEN KANOEKJE of betrankeerd stuk gronds, genaamd *PARASASA*, gelegen aan de Boco van Piscadera.

EENIG GOUD en *ZILVERWERK, MEUBELEN* en *HUISSIERADEN.*

Twee dagen voor de verkooping zal het Goud en Zilverwerk ter bezigtiging worden gesteld by den Heer JACOBUS DE POOL, in deszelfs Winkel in de Willemstad.

Curaçao den 14 Juny 1844.
J. M. MONSANTO qq.
W. P. CHAPMAN qq.

Een speculant in Noord-Amerika kwam onlangs op het denkbeeld om eenige kistjes met aalbessen en kersen tusschen het ys, dat de ballast van een schip uitmaakte te bergen, in de hoop dat het ys deze bessen deszelfs lage warmtegraad zou mededeelen en dezelven aldus behouden. Deze proef is volkomen gelukt. By de aankomst van dit vaartuig in de West-Indiën hadden de kistjes bessen den lagen warmtegraad behouden en waren versch gebleven. Zy werden tot een hoogen prys verkocht, als eene zeldzaamheid. Deze welgeslaagde proef heeft de amerikaansche landbouwers bewogen meerdere kistjes bessen en kersen aldus bereid naar de West-Indiën te verzenden. Mogelyk zal men eens weder ys te Curaçao ontvangen, gelyk onlangs plaats had, alsdan zal men tusschen hetzelve ook kistjes aalbessen en kersen bekomen.

In een dichtstuk van Hoffman, duitsche dichter, die onlangs uit het pruissische grondgebied gebannen is, met verbod van toelating van zyne werken in Pruissen, wordt het volgende woord gevonden " Steuerverweigerungsverfassungsmassigberechtig" om een persoon aanteduiden, die door de grondwet vrygesteld is der betaling van contributien. " Wy zelven hebben eens een heer, lid van het " Marionettenschauspielhausengezelschaft" hooren zeggen, dat hy was een uitmuntend speler van de " Constantinopolitanischetudelsackpfeife." (*The queen of the Isles*).

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Juny 1844.

ALZOO de persoon van *SARAH VAN MOSES DECASSERES,* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het haar in eigendom aankomende slavenkind ROBLES, oud 3 jaren, zoon van CLAUDINE, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slavenkind mogt sustineren opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Juny 1844.

ALZOO de persoon van *ESTHER Weduwe ABRAHAM VAN JACOB JESURUN,* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf FREDERIK, oud 24 jaren, zoon van NOORTJE, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Juny 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie, wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 24 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Tien Duizend Gulden,* betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *f* 1000.— met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen. Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 21 Juny 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Dorehte deLeon.
J. Blasini.
Antonio Ras.
Geertruida Tere.
E. Pardo.
Felipe Hoogeluiter.
Elias H. Lopez.
Jaime Pujals.
Manuel Ramirez.
J. Namias de Crasto.

Curaçao den 21 Juny 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

EEN ieder kan zich gratis laten vaccineren op Zondag, den 30 Juny, des namiddags te vier ure, ten huize van den ondergeteekende in de Breede Straat.

Curaçao den 21 Juny 1844.
C. H. JONCKHEER.

Curaçao den 21 Juny 1844.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om aan niemand hoe ook genaamd, op haren naam, eenig crediet te verleenen of iets aftegeven, dan op een door haar onderteekend bewys.

SUSANNA WILHELMINA VOS.

Publieke Verkooping

OP den 27 dezer, in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, door den ondergeteekende, Ouderling en Administrateur van de Armen en Kerkenkas der Protestantsche Gemeente, in kwaliteit als speciale Gemagtigde van den Heer ISAAC SENIOR, van

EEN HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Jodenkerkstraat der Willemstad onder No. 218.

Curaçao den 19 Juny 1844.
ABM. DE VEER.

Publieke Verkooping

Op Maandag, den 1 July aanstaande, vóór het Pakhuis van den Heer D. A. JESURUN,

van

EENIGE TUINSLAVEN, aankomende de fidei commisaire nalatenschap van wylen den Heer B. VAN M. HENRIQUEZ.

Curaçao den 20 Juny 1844.
Dewed. B. VAN M. HENRIQUEZ.
JOSEPH HENRIQUEZ.

TE KOOP

By A. LOPEZ,
SUPRAFYN ZWART LAKEN.
Curaçao den 21 Juny 1844.

LIEFHEBBERY TOONEELGEZELSCHAP

NUT EN GENOEGEN.

1STE VOORSTELLING
Zaturdag den 22 Juny 1844.

SIGISMUNDUS

OF HET LEVEN IS EEN DROOM
Treurspel in 5 Bedryven,
en na hetzelve
HET HUWELYK VAN DE BEAUFILS
Blyspel in een Bedryf
naar het Fransch.
Om zeven ure op het Tooneel.
Curaçao den 14 Juny 1844.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1844.

L. K. Vrydag den 7 te 3 u. 52 m. 'snamiddags.
N. M. Zaturdag den 15 te 7 u. 49 m. 'savonds.
E. K. Zondag den 23 te 10 u 47 m. 'svoormiddags.
V. M. Zondag den 30 te 1 u. 39 m. 'snachts.

In den loop der week zyn alhier londensche Couranten ontvangen, welke tot den 16 Mei loopen. Wy hebben uit dezelven die berigten overgenomen, welke wy het belangrykste achten en in dit nummer zullen gevonden worden.

De Legitimisten van het zuiden van Frankryk worden dagelyks stouter en ondernemender. Men heeft ontdekt, dat de voormalige nationale garde van Lyon knoopen hadden met het beeld van den Hertog van Bordeaux, als mede vyf francs stukken met het hoofd van dien prins en met de woorden "Hendrik V., Koning van Frankryk."

De prins de Joinville stond een werk uittegeven onder den titel van "Aanteekeningen over den toestand der fransche zeemagt." In deze aanteekeningen, waarvan een uittreksel in de *Revue de Paris* geplaatst is, beschuldigt de prins niet alleen het Bestuur van Engeland, maar ook dat van Frankryk. De prins had al de zeehavens van Frankryk en verscheidene van Engeland bezocht en opgemerkt, dat de zeemagt van Frankryk zeer klein is in betrekking tot die van Engeland, inzonderheid met opzigt tot oorlogstoomschepen, ja zelfs zeer gering, wanneer men den rykdom van het land in aanmerking neemt.

Er is, zegt men, eenige waarheid in deze bewering; maar de schryver moest niet uit het oog verloren hebben, dat Engeland vele en groote bezittingen en een uitgestrekten handel heeft, waaraan bescherming verleend moet worden.

De Heer Venillot, de uitgever, en de Heer Barrier, de gerant van de *Univers,* het orgaan van de geestelykheid, werden te Parys, op den 11 Mei, veroordeeld tot eene gevangenisstraf van eene maand en eene geldboete van 3000 franken ieder, wegens het schryven van schimpschriften tegen het gouvernement. Deze schimpschriften zyn de gevolgen der uitgave van eene brochure van den Abt de Cambolot en van eenen brief van den Bisschop van Chalons en Valence, waarby de Abt geluk gewenscht wordt met zyne veroordeeling, als eene godsdienstige overwinning, behaald op de Universiteit en den Minister van het publiek onderwys.

Men zal zich herinneren, dat de Abt de Cambolot eenigen tyd geleden, wegens het schryven van eene brochure, veroordeeld is geworden tot eene gevangenisstraf van 14 dagen en eene geldboete van 4000 franken.

Er is in Frankryk eenige ontevredenheid ontstaan wegens het schenken door den minister Guizot van de ridderorde van het legioen van eer aan de leden van het tegenwoordige spaansche ministerie. Dit ministerie heeft de gevangenen van Alikante en Cartagena in massas doen doodschieten, waardoor zoo vele familien in rouw zyn gedompeld, en het is eerst door tusschenkomst van de vreemde ambassadeurs, dat het moorden is opgehouden. De fransche maarschalken, die deze orde met zoo veel eere dragen, staan derhalve in gelyken rang met moordenaars. Men kan mogelyk deze ministers eenigzins verschoonen van de beschuldiging van wreedheid, door te zoggen, dat het eene noodzakelyke gestrengheid was; doch in geene gevallen behoorden zy gedecoreerd te worden.

De Engelsche Couranten maken ook de aanmerking, dat door deze daad van het fransche ministerie het schenken van het kruis van het Legioen van Eer aan Prins Albert niet zeer vereerend is voor Zyne Koninklyke Hoogheid.

Daar de Franschen in Algerie thans in bezit zyn dèr streken, die het koren opleveren, zoo zyn de hoofden der stammen in de woestyn van Sara genoodzaakt den koning van Frankryk als hunnen leenheer te erkennen en een handelstraktaat met hem te sluiten, ten einde het voor het leven zoo onontbeerlyke graan te bekomen. Thans blykt het, dat die streek, welke men te voren als eene uitgestrekte zandvlakte beschouwd heeft, alleen door de Arabieren woestyn genoemd wordt, omdat zy geen koren voortbrengt; doch de dadelboomen zyn er zoo menigvuldig, dat men dezelve teregt het dadelland noemt. Thans zyn stammen aan Frankryk onderworpen, die met Tombucto handel dryven, en de kennis van die streken van Afrika moet hier door zeer vermeerderen.

Ondertusschen is de Emir Ab-el-kader nog in aanwezen. Wanneer hy door de Franschen vervolgd wordt, neemt hy de wyk in het grondgebied van Marokko, rekruteert aldaar nieuwe troepen en onderneemt dan razzias op de stammen, die aan Frankryk onderworpen zyn, alles ter neder sabelende, wat onder zyn bereik komt, zelfs vrouwen en kinderen. Frankryk is nog niet genoegzaam in Algerie gevestigd om ook Marokko tot vyand te maken; doch het zet Spanje aan om wraak te nemen op Marokko voor den moord van den spaanschen Consul en andere beledigingen en grieven. Wanneer Marokko met Spanje in oorlog is gewikkeld, dan moet dit ryk Frankryk eenigzins ontzien en nalaten den Emir bystand te verleenen.

Terwyl er eene expeditie te Cadix wordt gereed gemaakt, maakt de keizer of Sultan van Marokko toebereidselen van zynen kant. Het zou echter te wenschen wezen, dat deze Barbaren, die voor geene beschaving vatbaar zyn, door de Spanjaarden eens duchtig getuchtigd wierden. Volgens de jongste berigten zou deze expeditie opgegeven worden.

De kamer van gedeputeerden had gestemd ten gunste van al de artikels, door het gouvernement voorgesteld wegens de hervorming van het stelsel der gevangenissen. Het stelsel, om de gevangenen in afzonderlyke cellen optesluiten, is aangenomen voor al de gevangenissen in Frankryk.

De berigten uit Madrid zyn tot den 8 Mei. De koningin van Spanje heeft aan Manuel Godoy, Principe de Paz, zyne uitgestrekte bezittingen, welke hem door een besluit van Ferdinand VII. zyn ontnomen geworden, terug gegeven.

De staatkundige aangelegenheden van Spanje schynen als in eenen cirkel te loopen. Alles, wat onder het regentschap van Espartero is gedaan geworden ter bevordering van vryheid en verlichting, wordt thans herroepen en de vorige staat van zaken hersteld. Maar de natie eenmaal de voordeelen van eene vrye constitutie genoten hebbende, laat zich niet gemakkelyk het dwangjuk opleggen, en daarom zal men in Spanje dikwyls van volksopstanden hooren, welke door geweld van wapens moeten bedwongen worden.

Het volgende telegraphische berigt werd op den 5 Mei in Parys ontvangen:

"Madrid, 2 Mei 1844.

"*De Ambassadeur van Frankryk aan den Minister van Buitenlandsche zaken.*

"Het gansche ministerie heeft geresigneerd, en hun verzoek is door de koningin aangenomen. Generaal Narvaez is belast met de zamenstelling van een nieuw ministerie, waarin de Heer Miraflores begrepen is.

"De Heer Bravo en zyne collegas hebben aan H. M. verklaard, dat zy niet genegen zyn eenigen bystand aan hunne opvolgers te verleenen.

"Madrid was rustig."

Het nieuwe Ministerie.

Madrid, 4 Mei.

Generaal Narvaez, President van den Raad en Minister van Oorlog.

De Markies van Villama, Minister voor de Buitenlandsche zaken.

De Heer Mon, Minister van Finantien.

De Heer Pidal, Minister van Binnenlandsche zaken.

De Heer Mayans, Minister van Justitie, en

Generaal Armero, Minister van Marine.

Men heeft opgemerkt, dat het nieuwe ministerie geheel tot de Ultra-moderado en de fransche party behoort.

De val van het ministerie wordt aan verschillende oorzaken toegeschreven; onder anderen zegt men, om dat Gonzales Bravo niet wilde toegeven, om optehouden met het verkoopen der goederen van de geestelykheid.

Men was ook zeer ontevreden met hen wegens het houden van Madrid in eenen staat van beleg. Op den 4 werd de staat van beleg opgeheven, en op dien dag werden er twee besluiten afgekondigd, waarby Mazaredo tot Kapitein Generaal van Madrid en Generaal Shelley tot Kapitein Generaal van Seville benoemd werden.

Men was van gevoelen, dat het nieuwe ministerie van Narvaez niet lang zal stand houden. De Cortes stonden byeen geroepen te worden, met oogmerk, zegt men, ten einde het ministerie de magt te verleenen om alles te doen, wat hetzelve mogt believen, en daarna weder ontbonden te worden. De koningin Christina is genoegzaam werkzaam, doch hare vriendelyke bejegening jegens de militairen en priesters, heeft die uitwerking niet gehad, welke zy zich van dezelve had beloofd.

Berigten uit brieven van Lissabon, van den 1 Mei bevatten de berigten der overgave van Almeida, op den 28 April.

Sir Henry Hardinge is benoemd tot Gouverneur Generaal van Britsch Indiën. Sir Henry zal overland naar zyne bestemming vertrekken. Hy zal met een der gouvernements stoomschepen van Alexandriën, en van Suez naar Calcutta door een stoomschip van de *Peninsular and Oriental Steam Navigation Company* overgebragt worden, hetwelke hem te Suez tot den 1 July zal blyven afwachten.

De *Commerce* vermeldt, dat er eene groote scheuring heeft plaats gehad in de Israëlitische gemeente te Frankfort. Twee derde gedeelte dezer gemeente heeft zich afgescheiden van de Synagoge en zich tot eene byzondere sekte gevormd.— Zy noemen zich zelven hervormers en erkennen niet meer de godsdienstige plegtigheden noch de grondwetten van den Talmud. In de belydenis hunner grondbeginselen hebben zy verklaard, dat zy niet langer hunne kinderen zullen laten besnyden en verwerpen het geloof in eenen Messias. Baron Anselm Rotschild, het hoofd van het veel vermogende en zeer vermaarde Bankiershuis te Frankfort, heeft den openlyken oorlog verklaard aan de nieuwe sekte en weigert de assignatien of wissels van de leden dezer sekte te disconteren.

De zaak is voor den duitschen Ryksdag gebragt. De leden der nieuwe sekte worden beschuldigd met deze verandering staatkundige bedoelingen te hebben, welke nadeelig zyn voor den staat. Niettegenstaande deze bewering heeft de Senaat van Frankfort zich zeer ten gunste der hervormde Israëlieten verklaard.

De woelingen in de italiaansche staten duurden steeds voort. In den avond van den 2 Mei werden er verscheidene personen te Boulogne gearresteerd, onder dewelken zich bevond zeker Heer Galleti, doctor in de regten, een der vermaardste regtsgeleerden in Italiën, alsmede andere aanzienlyke personen. Uit Napels had men de tyding ontvangen, dat ook in Rome vele gevangennemingen hebben plaats gehad, en in Calabriën is een aantal opstandelingen doodgeschoten geworden.

Naarmate de policie in Aziatisch Turkyen in verbetering toeneemt, naar die mate wordt onze kennis aangaande eenige klassike landstreken in dat werelddeel ook vermeerderd. Een der belangrykste plaatsen aldaar is de Doode Zee, waar volgens het bybelsche verhaal eertyds het dal Siddon werd gevonden. Te voren was het moeijelyk om derwaarts te reizen, wegens de vrees voor roovers; en wy hebben nimmer vernomen, dat men dit meer rond heeft gereisd. Thans is de veiligheid eenigzins toegenomen en een gezelschap Europeers heeft eene reis van Jerusalem derwaarts gedaan. By die gelegenheid begaf men zich zwemmende zeer ver in dit meer, en men bevond, dat de specifieke zwaarte van deszelfs water grooter was dan die van het menschelyke ligchaam; want men kon niet zinken; men bleef op de oppervlakte van het water dryven even als een stuk hout.

Het zou van een wetenschappelyk belang zyn, zoo er deskundigen zich derwaarts begaven en deszelfs bodem en water scheikundig onderzochten, ten einde te weten te komen, of de bodem van dit meer werkelyk de krater van een vulkaan is geweest, zoo als men gist.

Indien het traktaat tusschen de Vereenigde Staten en Texas doorgaat, dan zal de staat van Texas eene belangryke aanwinst van grondgebied voor de Vereenigde Staten zyn, aangezien vele rivieren, die in het grondgebied der Vereenigde Staten ontstaan, hare uitwateringen in dit landschap hebben. Ook zal alsdan de kolonisatie van den Oregon gemakkelyker gaan, daar de gemeenschap tusschen die zeekust en de oosterlyke landen, gemakkelyker uit Texas kan daargesteld worden.

Het landschap Texas behoorde eertyds voor een gedeelte aan Louisiana, maar het gouvernement der Vereenigde Staten stond het in 1819 aan Spanje af in ruiling tegen Florida. Misschien laat Mexico zich bevredigen door eene som gelds voor de erkenning der onafhankelykheid van Texas. Texas had even zoo veel regt om zich van Mexico onafhankelyk te verklaren, als Mexico het had om zulks van Spanje te doen.

Het schynt, dat de menschen over het algemeen weinig leeren uit de ondervinding, en dat de lessen der geschiedenis meestal nutteloos zyn. Zoo begaat in dezen tyd de President van Hayti, Herard, denzelfden staatkundigen misslag, die in 1826 de Vice President van Columbia, Santander, beging, toen hy door Generaal Paez in regten betrokken en naar Bogota ter verantwoording opgeroepen werd, de scheuring van de republiek van Columbia bewerkte. De Generaal Pierrot, die het noordelyke legerkorps, hetwelk Spaansch Sto. Domingo moest binnen rukken, kommandeerde, was terug gekeerd, na eenige ongelukkige gevechten. Het was zyne schuld niet, dat de Dominicanen opgewonden waren met het denkbeeld der vryheid, en dat de Haytianen ontevreden waren, dat zy gebezigd werden om hunne eigene landgenooten te bestryden.

De President Herard, den ongelukkigen uitslag van dezen veldtogt vernomen hebbende, gaf hiervan de schuld aan Generaal Pierrot en gaf bevel om hem te doen arresteren. Deze generaal, die een grooten invloed had op zyne legerdivisie, trok met dezelve naar de Kaapstad op, waar hy wist, dat er jalousie tegen Port-au-Prince bestond, en bewerkte de afscheiding van het departement van het Noorden, of het vroegere koningryk Hayti, van het bestuur van Port-au-Prince. President Herard heeft niet nagedacht over de gevolgen van de bevelen, om zulk een man van invloed gevangen te nemen, en over de zwakke banden, waarmede het departement van het Noorden aan de beide andere departementen der republiek verbonden waren.

De scheuring van het eiland Sto. Domingo in twee of drie kleinere republieken is geographisch te betreuren, even als voorheen de scheuring van de republiek van Columbia; doch indien eenig land uit twee natien bestaat, die niet in taal, zeden, godsdienst, geschiedkundige herinneringen, enz. overeenkomen, zoo als de Hollanders en Belgen, zoo als de Haytianen en Dominicanen, zoo als de Mexicanen en de Anglo-Amerikanen in Texas, dan is eene scheiding wenschelyk. Het is te hopen, dat de nieuwe President van Hayti zulks zal inzien, en dat door wederzydsche inwilligingen den vrede zal gevonden worden. Het schynt ook uit het gedrag der Franschen en andere Europesche natien, dat dezelven de Dominicanen begunstigen, en derhalve Spaansch Sto. Domingo gaarne als een afzonderlyken staat willen erkennen.

Naar luid van brieven van Sto. Domingo was aldaar alles rustig; men had voor het tegenwoordige geen vyand van buiten te duchten, doch men verkeerde in de vrees voor binnenlandsche tweespalt. Er bestonden twee partyen, naar men zegt, de eene party zou toegedaan zyn aan de Franschen en wil zich aan de bescherming van Frankryk onderwerpen onder afstand van Samana; de andere party is tegen deze overgesteld en wil niets van de Franschen hooren.

Ter gelegenheid der jongste tydingen uit de streken aan den Indus, nu laatstelyk door de Engelschen bezet, schryft een Indische correspondent der *Times*, onder andere het volgende:

" De daadzaak, dat wy den Indus bezitten, heeft eenen vermogenden indruk in Indië gemaakt, waar het deel der bevolking, dat ons bestuur het vyandigst en het meest geneigd tot het verwekken van onlusten is, te weten de vyftien millioenen Mahomedanen, welke steeds naar de Afghans en andere invallers uit het westen, als naar eene hulp tot verdryving der Britten uitzagen, thans gedwongen is te erkennen, dat hunne hooggeroemde geloofsgenooten der Afghansche gebergten in derzelver eigen vastigheden, die tot nog toe als onaantastbaar van den kant van Indië beschouwd geworden waren, overwonnen zyn. De zedelyke uitwerking der verovering van Kaboel, Ghusnie, Kandahar en Khelat is zeer groot. De Indische Mahomedanen onderwerpen zich aan den wil des Hemels en zeggen, dat het noodlot hen dwingt zich aan de Ongeloovigen te onderwerpen. Het bezit van den Indus werkt ook mede, om een' geest van onderwerping in alle deelen van Indië te onderhouden.— Die rivier wordt thans niet alleen als eene linie van verdediging tegen de Afghans, de Perzianen en anderen beschouwd, maar ook als een middel tot vermeerdering van rykdom; want, hoezeer de streken langs den Indus niet zoo vruchtbaar als die aan de Jumma en den Ganges mogen zyn, zullen zy, naar eisch beschouwd, weldra de kosten van den veldtogt vergoed hebben. De staats-inkomsten beginnen gezameld te worden, en daar de opperhoofden zich byna allen aan de Britten onderworpen hebben, gelooft men, dat het weinig moeite kosten zal, uit die landen zelfs een grooter opbrengst te trekken, dan immer aan de Emirs betaald geworden is."

Naar luid der jongste engelsche Couranten is de tegenwoordige Gouverneur Generaal van BritschIndië, Lord Ellenborough terug geroepen. Dit is geschiedt door de Oost-Indische Compagnie, die daarvan kennis aan het gouvernement gegeven heeft.

In het departement der Landes (Frankryk) is een regtsgeval gebeurd, dat al wederom toont, hoe gevaarlyk het is, by regtspraak op bloote schynbaarheden af te gaan of invloed te verleenen aan de zoogenaamde openbare meening. In de uitgestrekte, tusschen Bordeaux en Bayonne gelegene heivelden, waarvan het hierboven bedoelde departement zynen naam ontleent, is het onder de ruwe, half wilde bevolking niets ongewoons, dat kinderen, de harde behandeling hunner ouders moede, het vaderlyke huis verlaten, onder vreemden hun brood gaan verdienen, en te huis niets verders van zich laten hooren. Op deze wys was reeds vroeg zekere *Cadderon Bonvoisin* de wereld ingegaan en na lang omzwerven als dertienjarige knaap by zekeren grondeigenaar *Dupouy*, te Ygos in dienst gekomen, die hem tot het hoeden van zyn vee gebruikte. Deze knaap nu en de zoon des huizes plunderden eens gezamentlyk eenen naburigen tuin. Men had vermoeden, maar geene zekerheid van de daders; een proces-verbaal werd tegen hen opgemaakt, maar er was geen bewys. Ondertusschen schynen *Dupouy* en zyne vrouw gevreesd te hebben, dat de herdersjongen, voor wien eene vonnissing van minder gewigt moest zyn, dan voor hunnen zoon of hen zelven, zich tot schuldbekentenis zou laten overhalen. Men wilde zelfs gehoord hebben, dat vrouw *Dupouy* den vreemden knaap verwyten en bedreigingen gedaan had. Des anderen daags zag men *Cadderon Bonvoisin* de kudde niet meer het vee naar de wei dryven, nergens verscheen hy en niemand hoorde meer van hem spreken.—Allengskens ontstond er nu een gerucht, dat de *Dupouy's*, uit vrees voor ontdekking, den jongen van kant gemaakt hadden.— Men wilde gezien hebben, dat op een stukje gronds, naby het huis gelegen, de aarde versch geroerd was; men merkte aan dat *Dupouy* juist niet den besten naam had, dat hy zich schuldig gemaakt had aan diefstal van lammeren, van hoenders, van een yzeren knip, dat hy gedurig met zyne vrouw over hoop lag, dat zyne buren hem verafschuwden, dat hy over *Bonvoisins* verdwyning de uiterste onverschilligheid had laten blyken, kortom, men achtte hem tot alles in staat. Al deze geruchten hadden de overheid bewogen, op het bewuste plekje gronds nagravingen te doen verrigten, maar er was niets gevonden. Daar intusschen de geruchten tegen *Dupouy* stand hielden, en men beweerde, dat hy den tyd gehad had, het stoffelyk bewys zyner misdaad te doen verdwynen, oordeelde de maire zyner gemeente een stap verder te moeten gaan. Hy begaf zich met een talryk geleide naar *Dupouy's* huis en onderwerpt er elk der leden van het gezin aan een afzonderlyk verhoor, hetwelk de volgende uitkomst levert: De oude *Dupouy* verontwaardigt zich over de beschuldiging, beweert dat *Bonvoisin* de vlugt genomen heeft, en verklaart niet te weten, wat er van hem geworden is. Zyne vrouw, die op het land werkte, toen de maire aankwam, neemt de vlugt, zoodra zy er de reden van te weten komt; doch spoedig gevat en door vragen in het naauw gebragt, legt zy, in tegenwoordigheid van al de aanwezigen, de verklaring af, dat haar man, by eene houtmyt ter zyde van het huis, *Bonvoisin* met een knuppel had neergeslagen, hem vervolgens in een naburig boschje gesleept, hem aldaar afgemaakt en eindelyk het lyk by een been in eene sloot geworpen had; dat des anderen daags haar man nog voor het aanbreken van den dag het huis had verlaten, maar dat zy niet wist, waarheen hy het lyk had gebragt. Dit was de getuigenis der vrouw. De oudste zoon zegt, niets te weten en op den bedoelden dag afwezig geweest te zyn, gelyk hy zulks dan ook door een wel gestaafd *alibi* bewyst; maar zyn jongere broeder *Etienne* bevestigt eenigermate de verklaring zyner moeder, zegt, dat hy op den avond voor *Bonvoisin's* verdwyning gekerm gehoord heeft en wel weet, dat zyn vader met een spa of houweel den jongen dood geslagen heeft.— Ook voegt hy er nog by, dat, toen hy eenige dagen daarna by zynen vader klaagde, dat hem zekere kleedingstukken ontstolen waren, en zeide *Bonvoisin* verdacht te houden zulks gedaan te hebben, *Dupouy* hem geantwoord had: " Wees maar tevreden, hy zal u niets meer ontstelen." Men kan begrypen, dat nu de geheele familie in hechtenis genomen werd, en eventeer zal men geredelyk gelooven, dat byna niemand meer aan de schuld van den ouden *Dupouy* twyfelde. Eene menigte aangiften komen nog de waarschynlykheid bevestigen, van hetgeen men reeds weet, en ofschoon de vrouw en haar zoon introkken, hetgeen zy voor den maire verklaard hadden, kan men niet zeggen, welken loop de zaak genomen zou hebben, zoo niet plotseling, zes dagen na het gevangen nemen der *Dupouy's* een nieuw persoon opgetreden ware, en deze was geen ander dan *Cadderon Bonvoisin* zelf. Hy was niet vermoord, niet mishandeld, maar uit vrees en overeenkomstig zyne gewoonte van te zwerven, weggeloopen, zonder iemand te zeggen waarheen. Wat de vrouw tot hare, blykbaar onware verklaringen bewogen mag hebben, is nog niet bekend.

DEMETRIUS KALERGI.

Bory de St. Vincent verhaalt de volgende anecdote uit het leven van *Demetrius Kalergi*, die, gelyk bekend is, voor den voornaamsten bewerker der onlangs plaats gehad hebbende Grieksche omwenteling gehouden kan worden. Hy was in den vryheids-oorlog tegen de Turken eerste aide-de-camp van den president en onderscheidde zich door zyne daden. In den ongelukkigen slag by Athene, alwaar de held *Karaïskakis* viel, werd hy met de wapenen in de hand krygsgevangen gemaakt en redde zyn leven door zyne tegenwoordigheid van geest. Hy werd door de Albanezen, die hem gevangen gemaakt hadden, voor *Redschid*-Pacha gebragt, die op dat oogenblik bezig was, om de hoofden te laten afslaan, welke hy als krygstrofeën naar Konstantinopel wilde zenden, en *Kalergi* zag dat schrikkelyk schouwspel aan. Maar het karakter der Albanezen kennende, die slechts vechten, om roof en buit te behalen, zeide hy: " Ik ben de broeder van den ryken *Kalergi*, die u, zoo gy my niet doodt, duizend thalaris voor myn rantsoen betalen zal." Dit woord deed zyne uitwerking, maar de zwarigheid was, hoe men dit geld krygen zoude. " Laat het zelf, zeide hy, door een uwer halen; in dien tusschentyd kan men my bewaken, en zoo den bode het geringste kwaad overkomt of hy de duizend thalaris niet medebrengt, staat het u altyd vry, my te empaleren, zoo het u behaagt." De koop was weldra gesloten. Met een' brief van *Kalergi* voorzien, vertrok een ruiter naar Napoli, waar zyn broeder woonde. Intusschen liet *Redschid*-Pacha de Seraskier, den gevangene voor zich komen en gaf, na hem eenige oogenblikken ondervraagd te hebben, het bevel, dat men hem ook het hoofd zoude afhouwen. De Albanezen echter, die *Kalergi* als gewonnen geld aanzagen, verklaarden, dat niemand hem zou aanraken, ten zy men hun de duizend thalaris betaalde. De Turk dreigde, de Albanezen hielden vol, en daar het gevaarlyk zou geweest zyn, dezen ongedisciplineerden hoop van zyn' buit te berooven, zeide de Seraskier, dat, daar hy in zyn rapport aan den Grooten Heer het getal der krygsgevangenen, waarvan het overgezondene getuigen moest, naauwkeurig had op gegeven, de ooren van den gevangenen ten minste voor zyn hoofd zouden kunnen doorgaan. "Myne ooren!" riep *Kalergi*, " gy zult ze niet hebben, of gy krygt geen para!" " Ten minste één," zeide de Turk. Daar deze schikking een einde konde maken aan de moeijelykheden en alle partyën bevredigen, zoo vroeg de scherpregter reeds, welk der beide ooren hy verkoos te geven.— " Niet één!" antwoorde de Griek op eenen fermen toon. " Ik heb het verdrag voor het gansche hoofd gemaakt; zoo men my een haar krenkt, dat men ook het overige neme; maar myn broeder, tot wien voorzeker het berigt van uwen weinigen eerbied voor goede trouw komen zal, zal niet alleen niets betalen, maar ook uwen bode laten ophangen. " Slechts één oor! koppige Christen!" herhaalde de Seraskier; doch de dappere antwoordde: " niet het geringste stukje!" en werd door de Albanezen als een kameraad aangezien, by wiens behoud ieder belang had. Zy waakten voor zyne veiligheid tot den zesden dag, toen hun bode met de duizend thalaris terug kwam, waarop zy hunnen gevangene tot aan de voorposten der Grieken bragten, waar men hem met eene soort van plegtigheid overleverde.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.